LIBER CLXI

Despre Legea Thelema

Liber CLXI

Despre Legea Thelema

BAPHOMET XI°

Următoarea epistolă a apărut pentru prima dată în ***Echinocțiul III*** (1) (Detroit: Universal, 1919) și oferă cazuri specifice de aplicabilitate a diverselor programe și politici prezentate în alte lucrări, cum ar fi *Scrisoarea Deschisă*. Așa cum s-a remarcat în altă parte în acest număr, anumite programe nu au fost încă implementate, iar altele vor necesita modificări pentru a se conforma legilor care reglementează organizațiile religioase non-profit din diferite țări. - H.B.

Eliberat de Ordin:

BAPHOMET XI° O.T.O., HIBERNIAE IONAE ET OMNIUM BRITANNIARUM, REX SUMMUS SANCTISSIMUS

O EPISTOLĂ SCRISĂ PENTRU PROFESORUL L.B.K. care, de asemenea, a așteptat Noul Eon, referitor la **O.T.O.** și soluția sa asupra problemelor diverse ale Societății Umane, în special a celor referitoare la Proprietăți, iar acum retipărite pentru Circulația Generală.

Stimate Domnule,

Fă ceea ce voiești să fie întreaga Lege.

M-am bucurat să primesc scrisoarea ta de investigare cu privire la Mesajul Maestrului Therion.

Te-a lovit suficient de natural, încât la suprafață există o mică distincție între Noua Lege și canonul Anarhiei, și te întrebi: "*Cum trebuie să se îndeplinească Legea în cazul a doi băieți care vor să mănânce aceeași portocală?*". Dar, întrucât doar un singur băiat (cel mult) poate mânca portocala, este evident că unul dintre ei greșește presupunând că este esențial pentru Voința lui să o mănânce. Chestiunea trebuie să fie decisă pe vechea cale bună, luptând pentru aceasta. Tot ceea ce cerem este că lupta trebuie să se desfășoare elegant, în ceea ce privește curajul celui învins. "*Ca frații voi luptați!*". Cu alte cuvinte, există doar această diferență față de starea noastră actuală a societății, anume că manierele sunt îmbunătățite. Există multe persoane care sunt sclavi în mod natural, care nu au stomac pentru luptă, care cedează cu plăcere tuturor celor care sunt suficient de puternici în a lua. Aceste persoane nu pot accepta Legea. Acest lucru este, de asemenea, înțeles și prevăzut în ***Cartea Legii***: "*Sclavii vor servi*". Dar este posibil ca orice sclav aparent să-și dovedească măiestria luptându-se cu asupritorii săi, chiar și acum, iar el are această șansă suplimentară în sistemul nostru, conduita lui va fi urmărită cu ochi amabili de autoritățile noastre, iar priceperea lui este răsplătită prin admiterea în rândurile clasei de maestru. De asemenea, va fi tratat cu corectitudine.

Puteți întreba acum cum sunt posibile astfel de aranjamente. Există o singură soluție la această mare problemă. S-a admis întotdeauna că forma ideală de guvernare este aceea a unui "despot binevoitor", dar despotismele au căzut doar pentru că în practică este imposibil să se asigure bunăvoința celor aflați la putere. Regulile cavalerismului, precum și cele ale lui Bushido în Est, au dat cea mai bună șansă de a dezvolta conducători de tipul dorit. Cavalerismul a eșuat în principal pentru că s-a confruntat cu noi probleme, astăzi știm perfect care au fost acele probleme și suntem capabili să le rezolvăm. În general, toți oamenii cu educație înțeleg că bunăstarea generală este necesară pentru dezvoltarea cea mai înaltă a particularului, iar necazurile Americii se datorează în mare măsură faptului că oamenii aflați la putere sunt adesea lipsiți complet de educație.

V-aș atrage atenția asupra faptului că multe ordine monastice, atât din Asia cât și din Europa, au reușit să supraviețuiască tuturor schimbărilor de guvernare și să asigure vieți agreabile și utile membrilor lor. Acest lucru a fost posibil doar pentru că viața restrânsă era impusă. Cu toate acestea, au existat ordine de călugări militari, precum cel al Templierilor, care au crescut și au prosperat extraordinar. Îți amintești că Ordinul Templului a fost răsturnat doar de o lovitură de stat perfidă din partea unui rege și a unui papă, care au văzut programul lor ca fiind reacționar, obscur și tiranic, amenințat de acei cavaleri care nu aveau scrupule a adăuga înțelepciunea Orientului la propria lor vastă

interpretare a creștinismului, și care a reprezentat în acea perioadă o mișcare către lumina învățării și a științei, care a fost adusă la bun sfârșit abia în vremurile noastre mulțumită efortului orientaliștilor, de la Von Hammer-Purgstall și Sir William Jones la profesorul Rhys Davids și Madame Blavatsky, nemaifiind nevoie de a menționa filosofi precum Schopenhauer, pe de o parte, sau eforturile eroice ale lui Darwin, Huxley, Tyndall și Spencer, pe de altă parte.

Nu am nicio simpatie față de cei care strigă împotriva proprietății, de parcă ceea ce își doresc toți oamenii ar fi de un rău necesar, instinctul natural al fiecărui om este acela de a deține și, în timp ce omul rămâne în această dispoziție, încercările de distrugere a proprietății nu trebuie să fie doar inutile, ci și dăunătoare pentru comunitate. Nu există nicio voce împotriva drepturilor de proprietate acolo unde înțelepciunea și bunătatea administrează. Omul obișnuit nu este atât de nerezonabil, asemenea demagogului prefăcut, în scopurile sale egoiste. Marii nobili din toate timpurile au reușit de obicei să creeze o familie fericită din vasalii lor, iar loialitatea și devotamentul neîncetat au fost recompensa lor. Secretul a fost în principiu acest lucru, că s-au considerat nobili atât prin natură, cât și prin nume, și au considerat că este o rușine neplăcută pentru ei înșiși dacă vreun servitor întâmpină nenorociri inutile. Ciocoiul de azi nu are acest sentiment, el trebuie să încerce constant să-și dovedească superioritatea prin a-și expune puterea, iar severitatea este singura lui armă. În orice societate în care fiecare persoană își are locul său, iar acolo are onoare sa specială, respectul reciproc și respectul față de sine se nasc. Fiecare om este în felul său un rege, sau cel puțin moștenitor al unui regat. Avem multe exemple de astfel de societăți în prezent, în special universitățile și toate asociațiile sportive. Numărul 5 din echipa de la Harvard nu se întoarce în mijlocul cursei și reproșează numărului 4 că este doar numărul 4, nici aruncătorul și prinzătorul unei mingi de baseball nu se insultă unul pe celălalt, deoarece sarcinile lor sunt diferite. Trebuie menționat că oriunde, lucrul în echipă este necesar, toleranța socială este esențială. Soldatul comun este investit cu o uniformă, precum și ofițerul său, și în orice armată instruită corespunzător, el este învățat cu propriile canoane de onoare și respect față de sine. Acest sentiment, mai mult decât o simplă disciplină sau deținerea de arme, face ca soldatul să fie mai mult decât o potrivire morală pentru un om care nu este atât de înveșmântat în respectul pentru sine și pentru profesia sa.

Oamenii universității care au trecut printr-o criză de greutăți sau ispită mi-au spus adesea că coloana vertebrală a rezistenței lor era "magazinul vechi". O mare parte din acest lucru este simțit în mod evident de către cei care vorbesc despre restabilirea vechilor bresle comerciale. Dar mă tem că deviez.

Am trasat acum punctele principale ale tezei mele. Trebuie să extindem la nivelul întregii societăți sentimentul ciudat care se obține în instituțiile noastre cele mai de succes, cum ar fi serviciile, universitățile, cluburile. Raiul și iadul sunt stări sufletești, și dacă diavolul este cu adevărat mândru, iadul lui îl poate răni puțin.

Așadar, vreau să subliniez: cei care acceptă Legea nouă, Legea Eonului lui Horus, copilul încununat și cuceritor care înlocuiește în teogonia noastră suferința și disperarea

victimă a destinului, Legea Thelema, care este Fă Ceea Ce Voiești, cei care o acceptă (spun eu) se simt imediat ca fiind regi și regine. "*Fiecare bărbat și fiecare femeie este o stea*" este prima afirmație a ***Cărții Legii***. În manifestul, ***Legea Libertății***, această temă este brodată cu o atenție considerabilă, dar nu te voi mai deranja cu alte citate.

Te vei grăbi să afirmi că unei stări sufletești celeste, astfel indusă, îi va fi greu să îndure foamea și frigul. Gândul acesta l-a întâlnit și pe fondatorul nostru și mă voi strădui să afișez scheletul planului său de a evita o asemenea nenorocire (sau cel puțin un asemenea calvar) pentru adepții săi.

În primul rând s-a folosit de o anumită organizație asupra căreia i s-a oferit controlul, și anume, **O.T.O.** Acest Ordin puternic a acceptat imediat Legea și a fost justificat de reînvierea bruscă și însemnată a activităților sale. Legea a fost dată fondatorului nostru acum doisprezece ani, iar **O.T.O.** a intrat în mâinile sale opt ani mai târziu, în anul vulgar 1912. Nu trebuie să presupunem că a fost inactiv în perioada anterioară, dar era foarte tânăr și nu avea nicio idee despre cum să ia măsuri practice pentru extinderea Dominației Legii: și-a continuat studiul.

Cu toate acestea, odată cu creșterea bruscă a **O.T.O.** începând din 1912 E.V. mai, el a început să perceapă o metodă de punere a Legii în practica generală, care să facă posibilă trăirea bărbaților și a femeilor în conformitate cu preceptele prevăzute în ***Cartea Legii*** și să își îndeplinească voia. Nu spun acestea ca să le gratific fanteziile trecătoare, ci pentru propria lor soartă superioară pentru care au fost predestinați. Căci în acest univers, întrucât este în echilibru și suma totală a energiilor sale este, prin urmare, zero, fiecare forță din ea este egală și opusă rezultatului tuturor celorlalte forțe combinate. Așadar, Eul este întotdeauna exact egal cu Non-Eul, iar distrugerea unui atom de heliu ar fi la fel de catastrofal pentru conservarea materiei și a energiei, ca și cum un milion de sfere ar fi fost exterminate prin anihilare din voia Divinității. Sunt foarte conștient de faptul că din acest punct m-ai putea atrage subtil în capcana Controversei Liberului Arbitru, mi-ar fi dificil să spun că este chiar mai bine să-ți îndeplinești destinul cu conștiință și bucurie decât ca o piatră, dar sunt în gardă. Voi reveni la politica simplă și bunul simț. Fondatorul nostru, când a gândit această problemă dintr-un punct de vedere pur practic, și-a amintit de acele instituții cu care era familiar, care înfloreau. A luat în seamă mănăstiri precum Monsalvat, universități precum Cambridge, cluburi de golf precum Hoylake, cluburi sociale precum Cocoa-Tree, societăți cooperatiste și, după ce a locuit în America, trusturi. În mintea lui, el și-a extins fiecare dintre acestea la puterea N, le-a amestecat ca un chimist priceput ce era, și a avut în vedere excelențele și limitările lor, într-un cuvânt, a meditat profund asupra întregului subiect și a încheiat cu viziunea unei societăți perfecte.

El a văzut toți oamenii liberi, toți oamenii înstăriți, toți oamenii respectați, și a plantat sămânța Utopiei sale predând propria sa casă la **O.T.O.**, organizația care ar trebui să-i facă planul operațional, în anumite condiții. Ceea ce prevăzuse el s-a și întâmplat, avea o singură casă, predându-o, a devenit proprietarul a o mie de case. A renunțat la lume și a găsit-o la picioarele lui.

Eliphas Levi, marele mag de la mijlocul secolului trecut, a cărui filozofie a făcut posibilă izbucnirea extraordinară a literaturii din Franța în anii cincizeci și șaizeci prin doctrina sa despre autosuficiența artei ("*Un stil rafinat este o aură a sfințeniei.*" este o frază a lui), profețiile despre Mesia într-un pasaj remarcabil. Se va vedea că întemeietorul nostru, născut bogat, a împlinit-o.

Nu am volumul asupra mea, trăind așa cum sunt eu în această viață de pustnic în New Hampshire, dar esența ei este că Regii și Papii nu au puterea de a salva lumea, deoarece se înconjoară de splendoare și demnitate. Ei posedă tot ceea ce își doresc ceilalți oameni și, prin urmare, motivele lor sunt suspecte. Dacă o persoană cu funcție, spune Levi, insistă să trăiască o viață de greutăți și inconvenienţe atunci când ar putea face altfel, atunci oamenii vor avea încredere în el și va putea să-și efectueze proiectele pentru binele general al comunității. Dar el trebuie să fie în mod firesc atent să nu-și relaxeze austeritățile pe măsură ce puterea îi crește. Faceți puterea și splendoarea incompatibile, iar problema socială este rezolvată.

"*Cine este acel zdrenţăros care roade o coajă uscată pe lângă bordeiul acela?*", "*Acesta este președintele Republicii*". Acolo unde onoarea este singurul bun posibil obținut prin exercitarea puterii, omul aflat la putere se va strădui numai pentru onoare.

Cele de mai sus reprezinta un caz extrem, nimeni nu trebuie să meargă atât de departe în zilele noastre, și este important ca înainte de a intra în politică, președintele ar trebui să se obișnuiască cu terrapina și bécasse flambée.

Vă veți întreba cum funcționează acest lucru și cum funcționează sistemul inaugurat de el. Este simplu. Autoritatea și prestigiul din Ordin sunt absolute, dar în timp ce gradele mai mici conferă un privilegiu, cele superioare accentuează folosul. Puterea în Ordin depinde, așadar, direct de dorința de a-i ajuta pe ceilalți. Toleranța se învață și în gradele superioare, astfel încât niciun om nu poate fi măcar un inspector al ordinului, decât dacă este la fel de bine intenționat în toate categoriile de opinie. Este posibil să aveți șase soții sau niciuna, dar dacă aveți șase, vi se cere să nu le lăsați să vorbească toate dintr-o dată și, dacă nu aveți nimic, vi se cere să vă abțineți să plictisiți alți indivizi cu ditirambe din virtutea voastră. Această toleranță este învățată de un curs particular de instruire a cărui natură ar fi imprudent și impertinent a fi dezvăluit. Îți voi cere să-mi accepți cuvântul, întrucât acesta este eficient.

Cu această prevedere este ușor de observat că intoleranța și snobismul sunt imposibile, căci exemplul stabilit de membrii gradelor superioare respectate universal este împotriva acestui lucru. Pot adăuga că membri sunt legați împreună prin participarea la anumite mistere, ceea ce duce la un punct culminant sintetic în care este comunicat un singur secret, a cărui natură este de așa fel încât să trimită la odihnă pentru totdeauna divizarea provenită din această cauză fertilă de ceartă, sex și religie. Posesia acestui secret le oferă membrilor dreptul să fie atât de detașați față de autoritate încât respectul perfect care le este cuvenit nu le lipsește niciodată.

Astfel, vezi că frații locuiesc împreună în unitate și te întrebi dacă nu cumva pofta de posesie nu poate provoca divizare. Dimpotrivă, această chestiune a fost cauza excelentă a prosperității generale.

În majoritatea cazurilor proprietatea este irosită. Unul are șase case, trei rămân nelocuite. Unul are 20% din stocul unei anumite companii și este exclus din afaceri de către care are 51%.

Există o mie de pericole și dezavantaje ale deținerii bunurilor acestei lumi care subțiază firele celor care se agață de ele.

În **O.T.O.** toate aceste probleme sunt evitate. Acest tip de proprietate, orice membru al Ordinului predă Marilor Ofițeri fie ca dar, fie ca și încredințare. În ultimul caz, este administrat în interesul donatorului. Astfel, când proprietatea este împărțită la comun, economiile imense sunt afectate. Un avocat face muncă cât pentru cincizeci. Agenții imobiliari închiriază casele în loc să scrie doar intrări înșelătoare în cărți. **O.T.O.** controlează compania în loc de jumătate de duzină de acționari izolați și neputincioși. Indiferent ce va găsi de făcut **O.T.O.**, face cu toată puterea, nimeni nu îndrăznește să se opună puterii unei corporații astfel centralizate, astfel ramificate. Să devii un membru al **O.T.O.** înseamnă să-ți tragi carul la o stea.

Dar dacă ești sărac? Dacă nu ai nicio proprietate? **O.T.O.** tot te ajută. Întotdeauna vor exista case neocupate în care poți locui fără chirie, există certitudinea ocupării forței de muncă, dacă îți dorești, de la alți membri. Dacă deții un magazin, poți fi sigur că membrii **O.T.O.** vor deveni clienții tăi, dacă ești medic sau avocat, ei vor fi clienții tăi. Ești bolnav? Ceilalți membri se grăbesc la patul tău să te întrebe de ce ai nevoie. Ai nevoie de companie? Templul **O.T.O.** este deschis pentru tine. Ai nevoie de un împrumut? Trezorierul General al **O.T.O.** este împuternicit să te avanseze, fără dobândă, până la valoarea totală a taxelor și subscripțiilor. Ești într-o călătorie? Ai dreptul la ospitalitatea Maestrului unei Loji a **O.T.O.** timp de trei zile în orice loc. Ești nerăbdător să-ți educi copiii? **O.T.O.** îi va pregăti pentru luptă. Ești în conflict cu un frate? Marele Tribunal al **O.T.O.** va arbitra, gratuit, între voi. Ești muribund? Ai puterea de a lăsa suma totală pe care ați plătit-o în Trezoreria **O.T.O.** cui voiești. Copiii tăi vor fi orfani? Nu, căci ei vor fi adoptați dacă doriți de Maestrul Lojii dumneavoastră sau de Marele Maestru al **O.T.O.**

Pe scurt, nu există nicio circumstanță a vieții în care **O.T.O.** nu este doar sabie, ci și scut.

Te întrebi? Răspundeți că acest lucru poate fi doar prin generozitate, prin caritatea divină a celor înălțați față de cei slabi, a celor bogați față de săraci, a celor puternici față de cei mici? Ai dreptate de o mie de ori, ai înțeles secretul **O.T.O.**

Că astfel de calități pot înflori într-o comunitate extinsă poate surprinde un învățăcel atât de eminent și atât de profund ca tine însuți, cu toate acestea, sunt numeroase exemple de practici, cele mai nefirești și respingătoare pentru omenire, care au continuat de-a lungul secolelor. Nu este nevoie să reamintesc de Jagannath și de preoții din Attis, pentru cazuri extreme.

A fortiori, atunci, trebuie să fie posibil să-i instruim pe oameni spre independență, toleranță, noblețe de caracter și bune maniere, iar acest lucru se face în **O.T.O.** prin anumite metode foarte eficiente pe care (nu voi risca să te plictisesc mai mult) nu le voi descrie. De altfel, sunt secrete. Dar dincolo de ele este stimulentul suprem, avansarea în Ordin depinde aproape în întregime de deținerea unor astfel de calități și este imposibilă fără acestea. Puterea fiind dorința principală a omului, este nevoie doar de condiționarea stăpânirii sale ca ea să nu fie abuzată.

Bogăția nu are niciun loc în **O.T.O.** Peste un anumit grad, toate averile realizabile, cu anumite excepții evidente - lucruri de uz zilnic și altele asemenea - trebuie să fie învestite în **O.T.O.** Proprietatea poate fi savurată în conformitate cu demnitatea adeptului unui astfel de grad, dar nu o poate lăsa în paragină, sau nu poate să o ia de la bunul comun. El poate călători, de exemplu, ca un magnat, dar nu poate jigni comunitatea prin plasarea autoturismului său privat în cele patru linii principale.

Chiar și eminența intelectuală și abilitatea executivă sunt la o anumită limitare în Ordin. Se găsește în mod invariabil muncă pentru persoanele care dețin aceste calificări și obțin un statut ridicat și un renume pentru recompensa lor, dar nu avansare în Ordin, cu excepția cazului în care vor arăta un talent pentru guvernare, iar acest lucru va fi expus mult mai mult prin noblețe de caracter, fermitate și suavitate, tact și demnitate, onoare ridicată și bune maniere, acele calități (pe scurt) care sunt, în cele mai bune minți, predicții naturale a cuvântului gentilom. Cunoașterea acestui fapt nu numai că inspiră încredere în membrii mai tineri, dar le va induce să imite persoanele în vârstă.

Pentru a aprecia funcționarea efectivă a sistemului, este necesar să vizitați Casele noastre de Profesare. (Se speră că unele vor fi în curând stabilite în Statele Unite ale Americii.) Unele sunt întocmai castelelor baronilor medievali, altele sunt simple case, același spirit guvernează în toate. Este cea a ospitalității perfecte. Fiecare este liber să facă așa cum vrea, iar luxul acestei plăceri este astfel încât el devine atent să evite perturbarea dreptului egal al celorlalți. Fiecare este liber să facă așa cum voiește, iar luxul acestei plăceri este astfel încât el devine atent să evite perturbarea dreptului egal al celorlalte persoane. Cu toate acestea, autoritatea abatelui Casei fiind supremă, orice nerespectare a acestei reguli este întâmpinată cu energia adecvată. Aceasta nu poate apărea cu adevărat, exceptând cazul în care circumstanțele sunt cu mult peste obișnuit, pentru că perioada de ospitalitate este strict limitată, iar prelungirile depind de bunăvoința Abatelui. Desigur, întrucât este nevoie de tot felul pentru a face o lume - și ne bucurăm de acea diversitate care face ca unitatea noastră să fie un miracol atât de rafinat - unele Case de Profesare vor satisface o persoană, însă anumite Case alte persoane. Păsările unui anume tip de pană vor învăța să formeze un anumit stol împreună. Cu toate acestea, bunăstarea Ordinului și studiul misterelor sale aflându-se în centrul fiecărui membru al Ordinului, există în mod inevitabil un teren comun pentru care se pot întâlni toți.

Mă tem că ți-am epuizat răbdarea cu această epistolă și te rog să mă scuzi. Dar, după cum știi, din abundența inimii vorbește gura... ai perfectă dreptate să spui că nu trebuia să vorbesc atât de mult!

Nu mai adaug decât salutul nostru îmbucurător tuturor oamenilor:

Dragostea este legea, dragostea sub voință.

Sunt, dragă domnule,
Al tău în Obligațiunile Ordinului,

J. B. MASON